

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. V.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (ďalej len „Tr. zák.“) a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 13. októbra 2011 v Bratislave dovolanie obvineného **M. V.** proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 7. júla 2009, sp. zn. 3To 28/2009, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. V.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno rozsudkom zo 16. marca 2009, sp. zn. 2T 163/2006, uznal obvineného **M. V.** za vinného z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

dňa 4. septembra 2000 v čase o 18.00 hod. v obci I., na ulici pred rodinným domom číslo X., po predchádzajúcom slovnom nedorozumení fyzicky napadol O. P. tým spôsobom, že ho najmenej trikrát udrel päťou do tváre, a keď poškodený spadol na zem štvornožky dopredu, chytil ho pod krk, pričom ho poškodený v obrane pohryzol do prsta a stlačil v rozkroku, čím poškodenému O. P. spôsobil trvalé poškodenie tretieho centrálného nervu vľavo zvierajúca ľavej zrenice oka, dve tržnozmliaždené rany vedľa ľavého oka, opuch a podkožnú podliatinu tváre a hornej a dolnej mihalnice ľavého oka, zlomeninu v mieste spoja kostí frontálnej a jarmovej vľavo a zlomeninu člnkovej kosti pravej ruky, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní do 30. novembra 2000.

Okresný súd Komárno ho za to odsúdil podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmieniene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obvineného M. V. nahradiť poškodenému O. P. škodu vo výške 393,34 eur.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie obvinený M. V. a v jeho prospech aj prokurátor.

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 7. júla 2009, sp. zn. 3To 28/2009, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného M. V. za vinného z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

dňa 4. septembra 2000 v čase o 18.00 hod. v obci I., na ulici pred rodinným domom číslo X., po predchádzajúcom slovnom nedorozumení fyzicky napadol O. P. tým spôsobom, že ho najmenej trikrát udrel päťou do tváre, a keď poškodený spadol na zem štvornožky dopredu, chytil ho pod krk, pričom ho poškodený v obrane pohrýzol do prsta a stlačil v rozkroku, čím poškodenému O. P. spôsobil trvalé poškodenie tretieho centrálného nervu vľavo zvierača ľavej zrenice oka, dve tržnozmliaždené rany vedľa ľavého oka, trhlinu zvierača zrenice ľavého oka, opuch a podkožnú podliatinu tváre a hornej a dolnej mihalnice ľavého oka, zlomeninu v mieste spoja kostí frontálnej a jarmovej vľavo a zlomeninu člnkovej kosti pravej ruky, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní do 30. novembra 2000.

Krajský súd v Nitre obvineného M. V. za to odsúdil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému M. V. výkon trestu odňatia slobody podmieniene odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému M. V. povinnosť uhradiť poškodenému O. P. škodu vo výške 393,34 eur.

Proti vyššie citovanému rozsudku odvolacieho súdu podal obvinený M. V. v zákonnej lehote prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. N. B. dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tvrdiac, že napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Nitre spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a v dôsledku toho aj na nesprávnom použití trestnoprávneho ustanovenia.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený M. V. argumentoval v podstate zhodne ako v pôvodnom konaní tým, že zranenie oka poškodenému O. P. (ďalej aj „poškodený“) nespôsobil úmyselne, iba sa bránil útoku poškodeného, ktorý na neho zaútočil odzadu, začal ho škrtiť a obvinený v snahe vymaniť sa z jeho zovretia ho udieral dozadu tak, že mu spôsobil poškodenie oka. Zdôrazňujúc fakt, že to bol práve poškodený, ktorý pod vplyvom alkoholu zaútočil na obvineného ako prvý, obvinený M. V. trval na tom, že zranenie oka poškodenému spôsobil konajúc v nutnej obrane, ktorá vzhľadom na výšku a váhu poškodeného bola podľa jeho názoru primeraná. Vo vzťahu k ďalšiemu poraneniu – zlomenine člnkovej kosti pravej ruky je toho názoru, že nebol preukázaný príčinný vzťah medzi jeho konaním a týmto zranením zisteným u poškodeného. Pre uvedené skutočnosti sa necíti byť vinný zo skutku uvedenom v rozsudku a má za to, že ho súdy mali spod obžaloby oslobodiť. Obvinený M. V. v dovolaní následne rozobral jednotlivé dôkazy, hodnotil ich a poukazoval na to, ktoré dôkazy a prečo súdy podľa neho vyhodnotili nesprávne, zdôrazňujúc najmä rozpory vo výpovediach poškodeného, s ktorými sa súdy podľa jeho názoru nedostatočne vysporiadali.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolaciemu navrhol, aby preskúmal zákonnosť a dôvodnosť výrokov napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, ako aj správnosť postupu konania, ktoré dovolaním napadnutému rozhodnutiu predchádzalo a rozhodol podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry v Komárne vo vyjadrení k dovolaniu obvineného M. V. navrhla dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko je zrejmé, že v trestnej veci obvineného M. V. dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný. Vo vyjadrení poukázala predovšetkým na fakt, že obvinený

M. V. namieta skutkové závery ustálené súdmi oboch stupňov, ktoré dovolací súd nemôže ani skúmať, ani meniť.

K dovolaniu obvineného M. V. sa vyjadril aj poškodený O. P. a to tak, že navrhol dovolanie obvineného M. V. ako „nedôvodné zamietnuť“.

Spisový materiál Okresného súdu Komárno spolu s dovolaním obvineného M. V. boli predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky až 4. októbra 2011 (!), t. j. bezmála dva roky po tom, ako bolo dovolanie obvineného M. V. doručené Okresnému súdu Komárno.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného M. V. a zistil, že dovolanie síce bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom splnomocneného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa § 374 ods. 2 Tr. por. v dovolaní sa musí uviesť dôvod dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený M. V. uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určené k náprave tých najzávažnejších, v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto skutkové zistenia dovolací súd nemôže ani meniť, ani dopĺňať. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť správne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolacie námietky obvineného M. V. sa ale nijako nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku. Obvinený M. V. nenamietal právnu kvalifikáciu skutku ako takú, ale trvajúc na svojej nevine prezentoval vlastnú verziu skutkového deja, spochybňoval skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa, poukazoval na rozpory v dokazovaní a predostieral vlastné hodnotenie dôkazov, ktoré podľa jeho názoru mali následne vyústiť do posúdenia jeho konania ako konania v nutnej obrane. Všetky jeho dovolacie námietky tak smerovali len do roviny skutkových zistení, čo v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu, ako už bolo vyššie zdôvodnené, nie je prípustné.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku dovolací súd poznamenáva, že v rozsudku krajského súdu popísanému skutku zodpovedá právny záver vyjadrený v právnom posúdení skutku ako trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. S touto právnu kvalifikáciou skutku sa dovolací súd stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Rovnako skutkovému a právnomu stavu veci zodpovedá aj zistenie, že v posudzovanom prípade nešlo zo strany obvineného M. V. o konanie v nutnej obrane podľa § 13 Tr. zák., keďže z vykonaných dôkazov bez rozumnej pochybnosti vyplýva, že obvinený M. V.

svojím konaním neodvracal priamo hroziaci alebo trvajúci útok, ale z jeho strany išlo bezpochyby o fyzické napadnutie poškodeného O. P. v dôsledku existujúceho susedského konfliktu.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného konštatuje, že v trestnej veci obvineného M. V. nebol splnený dôvod dovolania predpokladaný ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto dovolací súd s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného M. V. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. októbra 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová